

**ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
ΤΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑΣ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΣΟΔΩΝ
ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
(δια της Δ.Ο.Υ. ....)**

ΕΝΔΙΚΟΦΑΝΗΣ ΠΡΟΣΦΥΓΗ (άρθρο 63 Ν. 4174/23013)

Της Ιεράς Μονής ... της Ιεράς Μητροπόλεως ..., νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου (άρθρο 1 παρ. 4 του Ν. 590/1977), έδρα .... ΤΚ ... , με ΑΦΜ ..... (Δ.Ο.Υ. ....), νομίμως εκπροσωπούμενης

ΚΑΤΑ

Της από 31.7.2014 Πράξης Διοικητικού Προσδιορισμού ΕΝ.Φ.Ι.Α. οικ. έτους 2014 (χρήση 2013) με Αρ. Χρηματικού Καταλόγου (Χρημ. Καταλ.) ... Και Αρ. Ειδοποίησης ..., με την οποία προσδιορίσθηκε συνολικός Ενιαίος Φόρος Ιδιοκτησίας Ακινήτων ποσού ..... ευρώ

Προσφεύγουμε κατά της ανωτέρω πράξεως διοικητικού προσδιορισμού Ενιαίου Φόρου Ιδιοκτησίας Ακινήτων, με την οποία, σε εκτέλεση των διατάξεων του Ν. 4223/2013, προσδιορίσθηκε σε βάρος της Ιεράς Μονής μας το ανωτέρω αναφερόμενο ποσό Ενιαίου Φόρου Ιδιοκτησίας Ακινήτων και αιτούμαστε την ακύρωσή της.

Οι διατάξεις του Ν. 4223/2013, οι οποίες αφορούν τις Ιερές Μονές της Εκκλησίας της Ελλάδος, που είναι νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου κατά το άρθρο 1 παρ. 4 του Ν. 590/1977, είναι αντισυνταγματικές και αντίθετες στην Ευρωπαϊκή Σύμβαση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (ΕΣΔΑ).

Ειδικότερα το άρθρο 3 παρ. 1 περ. δ' και στ(α) του Ν. 4223/2013 δεν απαλλάσσει τα ακίνητα των Ιερών Μονών, ν.π.δ.δ. της Εκκλησίας της Ελλάδος, τα οποία δεν ανήκουν στην Γενική Κυβέρνηση (άρθρα 1 παρ. 4 του Ν. 590/1977, 68 παρ. 1 υποπαρ. 3 του Ν. 4235/2014) από την υποχρέωση καταβολής του Ενιαίου Φόρου Ιδιοκτησίας για τα ακίνητά τους, ει μη μόνο για τα ιδιοχρησιμοποιούμενα ακίνητα τους, που χρησιμοποιούν για λατρευτικούς, θρησκευτικούς, φιλανθρωπικούς και κοινωφελείς σκοπούς (: «Απαλλάσσονται από τον ΕΝ.Φ.Ι.Α. τα δικαιώματα στα ακίνητα που ανήκουν: ... δ) Σε Ν.Π.Δ.Δ. που δεν εντάσσονται στους φορείς της Γενικής Κυβέρνησης και ιδιοχρησιμοποιούνται αποκλειστικά για την εκπλήρωση μορφωτικού, εκπαιδευτικού, πολιτιστικού, αθλητικού, θρησκευτικού, φιλανθρωπικού και κοινωφελούς σκοπού ή παραχωρούνται δωρεάν στο Δημόσιο. ... στ) α) Σε νομικά πρόσωπα και νομικές οντότητες των γνωστών θρησκειών και δογμάτων κατά την παρ. 2 του άρθρου 13 του Συντάγματος και

ιδιοχρησιμοποιούνται για την εκπλήρωση του λατρευτικού, θρησκευτικού και κοινωφελούς έργου τους.»).

Οι παραπάνω διατάξεις είναι αντίθετες στα άρθρα 4 παρ.1-5 και 78 παρ. 4 Συντ. και 9 και 11 της ΕΣΔΑ και 1 του Πρώτου Πρόσθετου Πρωτοκόλλου της ΕΣΔΑ, διότι εισάγουν άνιση φορολογική μεταχείριση για την ίδια κατηγορία θρησκευτικών νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου ως προς τα ίδια ακίνητά τους, τα οποία βρίσκονται μέσα στην ελλαδική επικράτεια.

Ειδικότερα, η διάταξη του άρθρου 3 παρ. 1 περ. στ(β) του Ν. 4223/2013 απαλλάσσει τα ακίνητα που ανήκουν : «στ. (β) Στις υποκείμενες στο ειδικό συνταγματικό καθεστώς Ιερές Μονές του Αγίου Όρους, κείμενα εντός ή εκτός αυτού.». Η αμέσως ανωτέρω διάταξη απαλλάσσει του ΕΝ.Φ.Ι.Α. όχι μόνο τα ακίνητα των Ιερών Μονών του Αγίου Όρους, τα οποία βρίσκονται εντός του εδάφους του Αγίου Όρους, αλλά ακόμα και αυτά, που βρίσκονται και εκτός Αγίου Όρους και ακόμα και εάν δεν ιδιοχρησιμοποιούνται για λατρευτικούς – θρησκευτικούς σκοπούς, ακόμα και εάν π.χ. είναι ακίνητα που εκμισθώνονται ή ιδιοχρησιμοποιούνται για μη θρησκευτικούς σκοπούς π.χ. έχουν χρήση κατοικίας ή εμπορική χρήση ή δεν ιδιοχρησιμοποιούνται. Το αποτέλεσμα των παραπάνω διατάξεων (άρθρο 3 παρ. 1 περ. δ', στ(α) και στ(β) του Ν. 4223/2013) είναι ότι ακίνητα των Ιερών Μονών μέσα στην ελλαδική επικράτεια (και εκτός Αγίου Όρους) απαλλάσσονται μεν του ΕΝΦΙΑ, εάν ανήκουν σε Ιερά Μονή του Αγίου Όρους και ασχέτως εάν ιδιοχρησιμοποιούνται για λατρευτικό-θρησκευτικό σκοπό ή όχι, δεν απαλλάσσονται όμως εάν ανήκουν σε Ιερά Μονή της Εκκλησίας της Ελλάδος, εκτός εάν γίνεται ιδιόχρησή τους για λατρευτικό-θρησκευτικό-φιλανθρωπικό σκοπό.

Στο σημείο αυτό διευκρινίζεται ότι η άνιση αυτή φορολογική μεταχείριση των εμπραγμάτων δικαιωμάτων αφορά την ίδια κατηγορία νομικών προσώπων (ορθόδοξες Ιερές Μονές) για την ίδια κατηγορία ακινήτων τους, δηλαδή για μοναστηριακά ακίνητα κείμενα εντός της ελλαδικής επικρατείας και εκτός Αγίου Όρους, τα οποία ανήκουν σε Ιερά Μονή με νομική μορφή νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου.

Το γεγονός ότι οι Ιερές Μονές της Εκκλησίας της Ελλάδος εποπτεύονται πνευματικά και διοικητικά από τον τοπικό Μητροπολίτη της οικείας Ιεράς Μητροπόλεως (άρθρο 39 παρ. 6 του Ν. 590/1977), ενώ οι Ιερές Μονές του Αγίου Όρους δεν εντάσσονται πνευματικά και διοικητικά στην Εκκλησία της Ελλάδος (άρθρο 1 παρ. 4 του Ν. 590/1977, 3 παρ. 2 και 103 Συντ.), αλλά από πνευματικής πλευράς έχουν ως προϊσταμένη πνευματική τους αρχή τον Οικουμενικό Πατριάρχη και από πλευράς διοικητικής αποτελούν μια αυτοδιοίκητη κοινότητα Ιερών Μονών (105 παρ. 1 και 2 Συντ, Ν.Δ. της 10/16.9.1926, ΦΕΚ Α' 309/16.9.1926) δεν αποτελεί κριτήριο και ειδικό λόγο δημοσίου συμφέροντος, ο οποίος δικαιολογεί νομοθετικά την διαφοροποίηση της φορολογικής μεταχείρισης των ακινήτων τους, που βρίσκονται εντός της ελλαδικής επικρατείας και μάλιστα ακόμα και εάν (στην περίπτωση των

Μονών του Αγίου Όρους) δεν βρίσκονται εντός του εδάφους του Αγίου Όρους. Τα κατά το Σύνταγμα φορολογικά πλεονεκτήματα των Ιερών Μονών (άρθρο 105 παρ. 5 εδαφ. 2 Συντ. : *«Με νόμο επίσης καθορίζονται ... και τα τελωνειακά και φορολογικά πλεονεκτήματα του Αγίου Όρους»*) αφορούν, κατά την συνταγματική διάταξη, την αυτοδιοίκητη περιοχή του Αγίου Όρους, δηλαδή την περιοχή που περιγράφεται στην παράγραφο 1 του άρθρου 105 Συντ. : *«Η χερσόνησος του Άθω, από τη Μεγάλη Βίγλα και πέρα, η οποία αποτελεί την περιοχή του Αγίου Όρους, είναι, σύμφωνα με το αρχαίο προνομιακό καθεστώς του, αυτοδιοίκητο τμήμα του Ελληνικού Κράτους,...»*. Πρόκειται δηλαδή για μια συνταγματική πρόβλεψη, η οποία αφορά τα ακίνητα των Ιερών Μονών *ratione loci* (σε ό,τι αφορά δηλαδή την συγκεκριμένη αυτοδιοίκητη περιοχή, που απολαύει ειδικής συνταγματικής προστασίας) και όχι *ratione personae* (δεν αφορά τα ακίνητα των Ιερών Μονών, επειδή ανήκουν σε αυτές, ως προνόμιο των συγκεκριμένων νομικών προσώπων, ακόμα και εάν τα ακίνητά τους κείνται εκτός Αγίου Όρους). Ούτε περαιτέρω, το γεγονός ότι οι Ιερές Μονές του Αγίου Όρους υπάγονται πνευματικά στο Οικουμενικό Πατριαρχείο, ενώ οι Ιερές Μονές της Εκκλησίας της Ελλάδος υπάγονται πνευματικά στον οικείο Μητροπολίτη της Εκκλησίας της Ελλάδος, αποτελεί συνταγματικά θεμιτό κριτήριο φορολογικής διαφοροποίησης μεταξύ της ίδιας κατηγορίας νομικών προσώπων, αλλά αποτελεί διαφορά πνευματικής φύσης (σε σχέση με την κατά τους Ιερούς Κανόνες τους πνευματική τους αναφορά, μνημονεύουν δηλαδή κατά την τέλεση των ιεροπραξιών διαφορετικό Αρχιεπίσκοπο), ενώ αντίθετα ο φορολογικός νομοθέτης πρέπει να λαμβάνει υπ' όψιν γενικά και αντικειμενικά κριτήρια κατά τις ανωτέρω συνταγματικές διατάξεις, οι οποίες επιβάλλουν την αρχή της ισότητας και ειδικότερα της ίσης, ανάλογα με τις δυνάμεις του καθενός, φορολογικής επιβαρύνσεως και επιπλέον επιβάλλουν την από τον κοινό νομοθέτη ομοιόμορφη μεταχείριση των ιδίων, από απόψεως φοροδοτικής ικανότητας, καταστάσεων. Η διαφορά όμως της πνευματικής υπαγωγής (της εποπτείας από Αρχιεπίσκοπο) των Ιερών Μονών του Αγίου Όρους (Οικουμενικό Πατριάρχη) και της Εκκλησίας της Ελλάδος (επιχώριο Μητροπολίτη της Εκκλησίας της Ελλάδος) δεν αποτελεί κριτήριο διαφοροποίησης ως προς την φοροδοτική τους ικανότητα.

Επομένως, η απαλλαγή του άρθρου 3 παρ. 1 περ. στ(β) του Ν. 4223/2013 από τον Ενιαίο Φόρο Ιδιοκτησίας Ακινήτων υπέρ των Ιερών Μονών του Αγίου Όρους, για ακίνητά τους, που δεν εντοπίζονται μέσα στην αυτοδιοίκητη περιοχή του Αγίου Όρους, αλλά εντός της υπόλοιπης ελλαδικής επικράτειας, έχει τεθεί από τον νομοθέτη όχι σε εκτέλεση της ειδικής διάταξης της παραγράφου 5 του άρθρου 105 του Συντάγματος, αλλά σε εκτέλεση άλλων συνταγματικών διατάξεων, δηλαδή προς τον σκοπό θεμιτής κατά το Σύνταγμα (3, 13 Συντ.) και την ΕΣΔΑ (9, 11 ΕΣΔΑ, 1 ΠΠΠ της ΕΣΔΑ) διευκόλυνσης της θρησκευτικής αποστολής τους και κρατικής προστασίας στα εκκλησιαστικά νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου. Συνεπώς, της αυτής

μεταχείρισης για λόγους ίσης προστασίας της περιουσίας, ίσης φορολογικής μεταχείρισης μεταξύ νομικών προσώπων της ίδιας κατηγορίας (εκκλησιαστικών – θρησκευτικών) και ίσης προστασίας της θρησκευτικής αποστολής τους, πρέπει να απολαύουν και οι λοιπές ορθόδοξες Ιερές Μονές, που ανήκουν πνευματικά στην Εκκλησία της Ελλάδος, για τις οποίες όμως προβλέπει διαφορετική, δυσμενέστερη μεταχείριση η περίπτωση δ' και στ(α) της παραγράφου 1 του άρθρου 3 του Ν. 4223/2013.

Η προσβαλλόμενη πράξη διοικητικού προσδιορισμού του Ενιαίου Φόρου Ιδιοκτησίας Ακινήτων έχει εκδοθεί σε εκτέλεση αντισυνταγματικής και αντίθετης με την ΕΣΔΑ διάταξης (περ. δ' και στ(α) της παραγράφου 1 του άρθρου 3 του Ν. 4223/2013), η οποία επιφυλάσσει διαφορετική, δυσμενέστερη φορολογική μεταχείριση, σε βάρος των Ιερών Μονών της Εκκλησίας της Ελλάδος, επομένως και για την προσφεύγουσα Ιερά Μονή μας για τα ακίνητά της, τα οποία απαριθμούνται στην προσβαλλόμενη Πράξη Διοικητικού Προσδιορισμού ως υπαγόμενα στον ΕΝΦΙΑ, επειδή δεν έχουν δηλωθεί ότι τα ιδιοχρησιμοποιεί η Ι. Μονή μας για λατρευτικούς, θρησκευτικούς, φιλανθρωπικούς, κοινωφελείς σκοπούς.

Με την παρούσα ενδικοφανή προσφυγή υποβάλλεται και αίτημα αναστολής κατά της ανωτέρω προσβαλλόμενης πράξης διοικητικού προσδιορισμού του Ενιαίου Φόρου Ιδιοκτησίας Ακινήτων μέχρι την κοινοποίηση σε εμάς της αποφάσεώς σας επί της παρούσας προσφυγής μας, λόγω επικείμενης ανεπανόρθωτης υλικής βλάβης της Ιεράς Μονής, της οποίας τα εισοδήματα από την εκμετάλλευση των ακινήτων της, στα οποία αφορά η προσβαλλόμενη ανήλθε για την χρήση 2013 στο ποσό των ..... ευρώ, συνεπώς λαμβανομένων υπ' όψιν των λοιπών υποχρεώσεών της, φόρων εισοδήματος και δαπανών της Ιεράς Μονής, η καταβολή του προσδιορισθέντος ποσού ΕΝΦΙΑ θα διακινδυνεύσει τα μέσα διαβίωσης Ιεράς Μονής.

**ΔΙΑ ΤΑΥΤΑ
ΑΙΤΟΥΜΕΘΑ**

Να ακυρωθεί η ανωτέρω προσβαλλόμενη πράξη διοικητικού προσδιορισμού του Ενιαίου Φόρου Ιδιοκτησίας Ακινήτων.

....., Σεπτεμβρίου 2014

Για την Ιερά Μονή

Ο νόμιμος εκπρόσωπος / Ο πληρεξούσιος δικηγόρος